

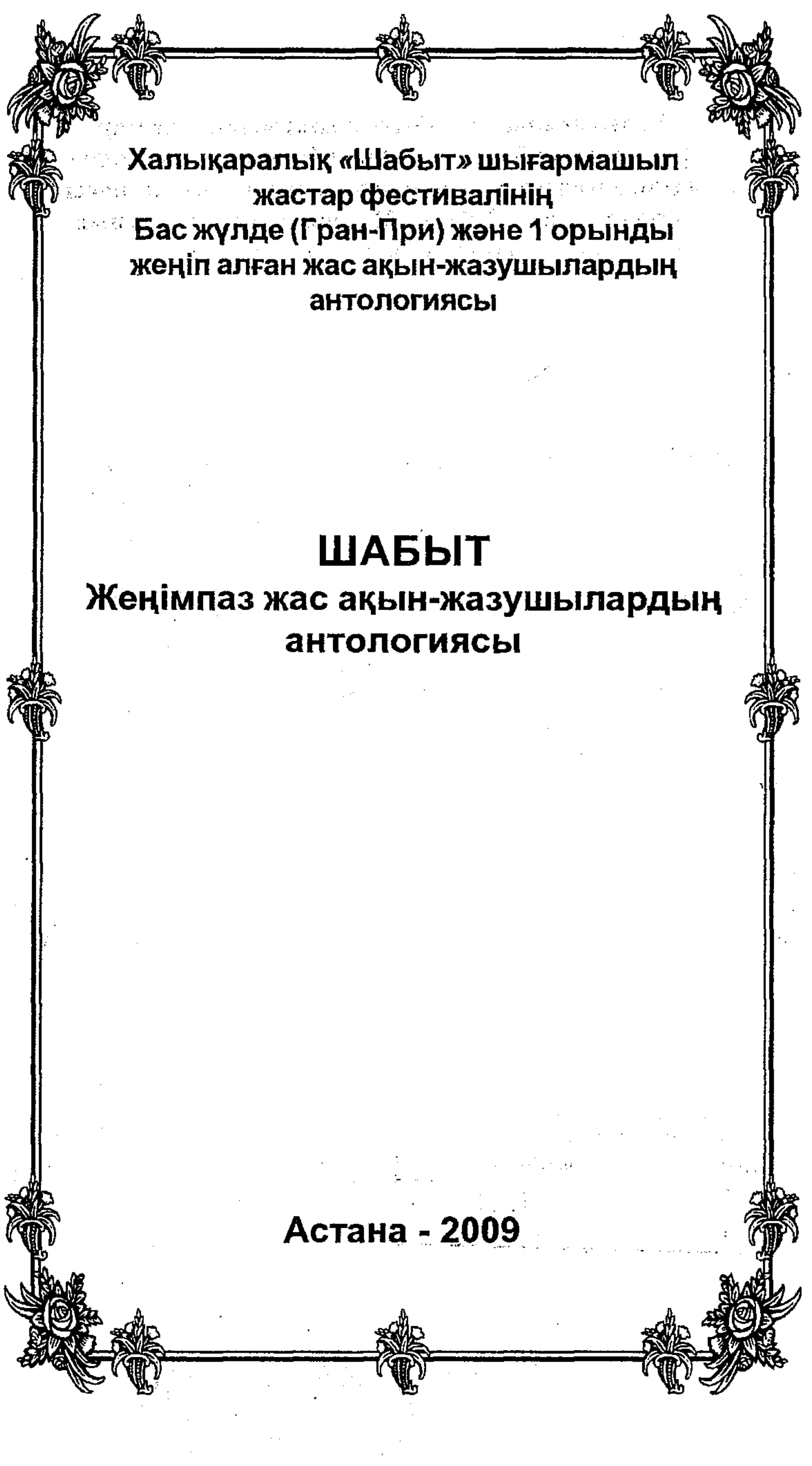
А 2010
21611к

Мабит

Жеңімпаз жас ақын-жазушылардың антологиясы

**Халықаралық «Шабьт» шығармашыл
жастар фестивалінің
Бас жүлде (Гран-При) және 1 орынды
жеңіп алған жас ақын-жазушылардың
антологиясы**

ШАБЫТ
**Жеңімпаз жас ақын-жазушылардың
антологиясы**

Астана - 2009

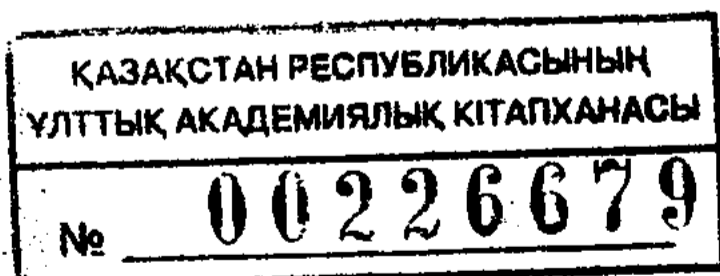
Халықаралық «Шабьт» шығармашыл жастар фестивалінің Бас жүлде (Гран-При) және 1 орынды жеңіп алған жас ақын-жазушылардың антологиясы Астана қаласы Әкімдігі Мәдениет басқармасының қолдауымен жарық көріп отыр.

Алғы сөзін жазғандар: Иманғали ТАСМАҒАМБЕТОВ,
Төлеген МҰХАМЕДЖАНОВ,
Фариза ОҢҒАРСЫНОВА.

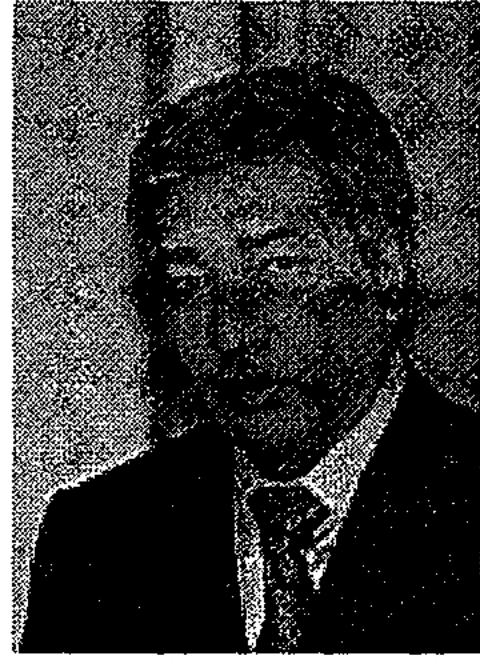
Құрастырған: Бауыржан ҚАРАҒЫЗҰЛЫ

Бұл антологияға Халықаралық «Шабьт» шығармашыл жастар фестивалінің Бас жүлде (Гран-при) және 1 орынды жеңіп алған жас ақын-жазушылардың шығармалары топтастырылып отыр. Жинақтағы өлеңдер өр рухымен, жаңашылдығымен, нәзік лирикасымен ерекшеленеді.

Кітап қалың оқырманға және әдебиет сүйер қауымға арналады.

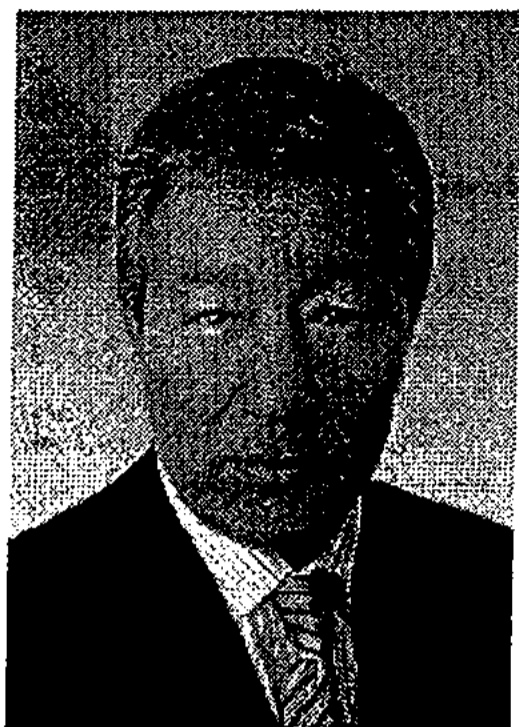
ИМАНҒАЛИ ТАСМАҒАМБЕТОВ,
Астана қаласының Әкімі

Қазақ елі Тәуелсіздігін алып, еңселі Елордасын есіле аққан Есілдің жағасына көшіріп, жас Астананың шаңырағын көтеріп, керегесін кере бастаған мезеттен ел мәдениетінің мәйегіне айналып, жас таланттардың бақжұлдызын жарқыратқан Халықаралық «Шабыт» шығармашыл жастар фестивалінің орны ерекше. Астананың символына айналған осы бір фестиваль – адамзаттың жан әлеміне сәуле шашқан жүрегінде нұрлы жұлдызы бар жас ақындардың шабытын шарықтатқан киелі шара екенін уақыт өзі дәлелдеп отыр. Ол жылдан жылға жаңарып, тамырын тереңге тартып, өрге ұмтылып өркен жайып, өзіне үлкен өнердің ең көрнекті өкілдерін тарта түсумен, тың есімдерді жарыққа шығарумен мәңгілік өнердің рухани ошағына айналып келе жатыр.

Қазақ қашанда ақынын аялап, қаламгерін ардақтаған. Сондықтан біз «Шабыт» шығармашыл жастар фестивалінің әдебиет номинациясы бойынша ең үздік атанған жеңімпаз ақын-жазушылардың таңдамалы антологиясын құрастыруды дұрыс деп таптық. Осы топтамалардағы жас ақын-жазушылар әдебиет әлемінде өзінің орнын тауып, өзіндік қолтаңбасын қалыптастыра бастаған таланттар. Ендігі жерде Тәуелсіз Қазақстанның танымал әдебиетіне өзіндік үнімен келген жас толқынның туындыларын бағалау - көзіқарақты қалың оқырман, Сіздердің еншілеріңізде.

ТӨЛЕГЕН МҰХАМЕДЖАНОВ

Қазақстан Республикасы
Сенатының депутаты

Қадірлі оқырман! Ғасырлар бойы ата-бабамыздың аңсаған Тәуелсіздігін алып, ел Астанасын самалы жұпар, сайын дала – Сарыарқаның төсіне көшірген уақыттан қазақ мәдениетінің мерейін тасытқан Халықаралық «Шабыт» шығармашыл жастар фестивалі екені өздеріңізге белгілі. Фестиваль аясында өтетін шығармашыл жастар байқауына қатысуға бүгінгі күнде көршілес мемлекеттерден мүдделі жандар жылдан жылға артып келеді. Осынау өнер додасының мәртебесіне кешегі өткен кезеңдерге көз тастай отырып, көңіліңді марқайтатын жауап табуға болады. Жыл сайын әлемнің ірі консерваториялары мен өнер ұжымдарынан танымал тұлғалардың, мәдениет майталмандарының қатысуы фестиваль даңқын айдай әлемге паш етіп отыр. Қазақ ақын халық. Көмейінен күй сынды сұңқылдап төгіліп, боз жусандай бұрқыраған жұпар сөзі ел басына төнген талай қатерден құтқарғаны қарт тарихтың қанды парақтарынан белгілі. Міне, бүгін Тәуелсіз Қазақстанның тәуелсіз әдебиетіндегі жас дарындардың антологиясы сіздерге сапар шегіп отыр. Осы антологияға топтастырылған ең үздік шығармалар – елімізге танылып қалған әрбір жас ақын-жазушылардың еркін һәм нәзік жүрегі мен асқақ рухының айнасы. Бұл антология – қазіргі қырандай күшті қанатты қазақ жастарының жарқын бейнесі. Тәуелсіздігіміздің жемісі.

Жас таланттардың қанаты талмасын қадірлі оқырман!

Фариза ОҢҒАРСЫНОВА,
ақын, ҚР Мемлекеттік
сыйлығының лауреаты,
Қазақстанның Халық жазушысы

ЖАҢА ҒАСЫРДЫҢ ЖАС ТҰЛПАРЛАРЫ ЖОЛДАРЫҢ БОЛСЫН!

Өлең – жанарына мөлдір жас тұнған таза жүректің іңкәр дірілі мен ғайыптан самал болып ескен жан уілі. Ол кез келген талантты ақынның әдемі дүниетанымына, оған Жаратушының аманат етіп тапсырған қарым-қабілетіне қарай дүниеге келіп, белгілі бір дәрежедегі тылсым күші бар қасиетті әуенге ие болады. Осы бір қасиетті әуенді әуелетіп, адам ақылынан тәуелсіз етіп шырқау шыңға шығарып, өте пәк сезім тілімен күбірлететін тек қана періште тектес перизат һәм тәккапар шабыт.

Шабыттың шұғыласына бөленген жан иесіне тылсым шексіздігінен қанат қағып келіп, жүректің жұлдызына айналып, асқақ рухтың қуатты күші арқылы маңдайында жазылған жазмышта қалықтайтын поэзия адамзатты сулулық әлеміне жетелеп келеді. Ол бұл дүниенің ең соңғы күніне дейін жетелей бермек. Нағыз өлең – көкейіңе көктем орнатып, ақылыңды шуаққа бөлейді, рухыңды қанаттандырады. Сөз бейнесінде жалған дүниені жылытып, өзегінде әсемдік пен үйлесімдікті көркем билеткен поэзия адамзаттың қанында мәңгілік өмір сүреді. Демек, сол мәңгілікке сапар шеккен жұлдызды қанды (текті) жалғастырушы – артымыздан ерген ақ желкен жас буын. Жанарында жастықтың жалыны бар, заманына қарай өз көзқарасы қалыптасқан жігерлі жастар, Тәуелсіз Қазақстанның жастары поэзия патшалығын әлсіреткен жоқ. Қайта жаңа түр, жаңа серпіліс әкелді десек, артық айтпаған болар едік.

Еліміз тәуелсіздігін алып төрткүл дүниемен терезесі тең болып, ұлан-ғайыр даласының жүрегі болып лүпілдеген – Сарыарқаның төсіне елордасын салып айдай әлемге өзін әйгілеген уақыттан бастап, яғни, Астана Астана болған сәттен шаңырағын көтеріп, керегесін керіп, алыс-жақын шет елдердегі және өз еліміздегі талантты жастарды қанаттандыратын ерекше маңызы бар шара – Халықаралық «Шабыт» шығармашыл жастар фестивалі екені шындық. Міне, өзегінде өлең бұрқыраған жас ақын-жазушыларды, жалпы жаны гүлдеген жас өнер өкілдеріне үлкен қолдау көрсетіп, шабытын шалқытатын шараны Елбасы Нұрсұлтан Назарбаевтың өзі қолдап, ЮНЕСКО аясында Астана қаласы әкімдігінің ұйымдастыруымен елордада жыл сайын өткізіліп келеді. Бұл фестивалдің қазақ әдебиетіне қосып отырған өзіндік үлкен үлесі бар деп білемін. Олай дейтін себебім, бір кездегі Қазақ КСР-і шығармашыл жастарының «Жігер» фестивалінде танылған жас ақын-жазушылар қазіргі кезде әдебиетте өзінің орны бар ірі тұлғаларға айналды. Осы орайда, Қазақ даласының әр түкпірінен жүрегін қолына ұстап, аузынан аппақ сөзі аңқып, Астанаға жиналатын жас қауырсын таланттардың еңбегін әділ бағалауда әділқазылар алқасының сіңірген еңбегін ерекше атап өткім келіп отыр. Мысалы, Рымғали Нұрғалиев, марқұм Ақселеу Сейдімбек, Әнес Сарай, Қойшығара Салғарин, Алдан Смайыл, Серік Негимов сияқты көрнекті сөз зергерлерімен қатар, Нұрлан Оразалин, Ұлықбек Есдаулет, Ерік Асқаров, Серік Тұрғынбеков, Қонысбай Әбіл, Маралтай Райымбекұлы сынды адуынды ақындардың ақ адал еңбегінің орны бір бөлек әңгіме.

Кешегіміз бен бүгінгімізді болашаққа әлдилеп, аялап апаратын жас таланттарға қолдау әр кезде де керек. Қолдау тапқан дарынды жастар әдебиетімізді аспандатпаса аяқ асты етпейді. Олар өздерінің кең тынысымен, өр рухымен келешекке кемел әдебиет жасап береді деген сенімдемін. Жастарды алтын дөдегелі Астанаға жинап, әлемдік деңгейде сөз бәйгесін жасап берумен қатар, қымбатты оқырман, Астана қаласы Мәдениет басқармасының қолдауымен «Шабыттың кітапханасы» жаңа бір кітапты жарыққа шығарып отыр. Кітаптағы шығармалар Халықаралық «Шабыт» шығар-

машыл жастар фестивалінде Бас жүлде (Гран-При) және 1 орын алған таланттардың жұлдызды шоғыры болып отыр. Бұл кітап – алуан-алуан жүйріктердің көсіле шапқан көркем бейнесі. Осындай игі іске Астана қаласының Әкімі Иманғали Тасмағамбетовтың жанашыр болғаны да көңілге шаттығын шашып, қуаныш ұялатады.

«Шабыт» - шырайлы һәм қасиетті өнер мерекесі. «Шабыттың» ауқымы жыл сайын кеңейіп келеді. «Шабыт» танытқан таланттардың көптігіне мақтанайық. Әр жылдағы қоңыр күз бен қара күздің ортасында қасиетті қара сөз бен өлең сөз Астана аспанында қалықтайды. Әр жылы әдебиет айдынына жас таланттар қанат қағады. Биыл он екінші рет өткізгелі отырған осы фестиваль аясында танылған әрбір жеңімпаз жас ақын-жазушының өзіндік қолтаңбалары бар. Тәуелсіз қазақ әдебиетінің аспанына жұлдызды шоғыр болып қалыптаса бастаған да осы «Шабыттың» жеңімпаз жастары.

«Шабытта» танылған таланттар шоғыры десек, Жанат Әскербекқызы, Талғат Ешен, Маржан Ершу, Дәулеткерей Кәпұлы, Алмас Темірбай, Бауыржан Бабажанұлы, Ерлан Жүніс, Бақытгүл Бабаш, Мақсат Мәлік, Құралай Омар, Бауыржан Қарағызұлы, Әлия Дәулетбаева т.б жас қаламгерлерді ерекше атауға болады. «Шабыт» әр жыл өткен сайын бұл тізім ұзара түседі. Жастарға жарқын болашақ, шабытты шақ тілеймін!

21- ғасырдың басындағы 21 жас тұлпар өмірде де, өнерде де жолдарың болсын!

ТАЛҒАТ ЕШЕНҰЛЫ (ҚЫРЫҚБАЕВ)

1974 жылы 15 қазанда Шығыс Қазақстан облысы (бұрынғы Семей облысы) Аякөз ауданы, Тарбағатай ауылында туған.

1991-1996 жылдары Әл-Фараби атындағы мемлекеттік ұлттық университеті журналистика факультетінде оқыды. 1996-1998 жылдары “Заман-Қазақстан”, “Жас алаш” газеттерінде жұмыс істеді.

1998-2004 жылдар аралығында Қазақстан Республикасының Ақпарат министрлігінде, Қазақстан Республикасының Мәдениет, ақпарат және қоғамдық келісім министрлігінде түрлі жауапты қызметтер атқарды. 2004-2005 жылдар аралығында “Жас алаш” газетінің Астанадағы тілшілер қосынының жетекшісі болды.

2005-2008 жылдары “Жас қазақ” республикалық қоғамдық-саяси апталығының бас редакторы.

Ж. Нәжімеденов, Т. Айбергенов атындағы сыйлықтардың лауреаты. “Шабыт” халықаралық шығармашылық фестивалінің жеңімпазы. ҚР Президенті стипендиясының, Халықаралық “Абай” медалінің иегері. “Дарын” мемлекеттік жастар сыйлығының лауреаты (2006 жыл).

2008-2009 жылдары ҚР Президенті Әкімшілігінде сектор меңгерушісі. 2009 жылдан бері “Нұр Отан” партиясы Төрағасы бірінші орынбасарының кеңесшісі.

АЛМАТЫ ВОКЗАЛЫ

Алматы вокзалы.

Жол – тарау, терісайырық.

Түн.

Шойын рельстер тыншыған.

Тыншыған дүниенің көкірегін қарс айырып,
перронда ән айтты бір сыған.

Ән айтты бір сыған, көңілімді босатты –
аққудың дауысы сыңсыған.

Көзімнен шым-шымдап ып-ыстық жас ақты,
жас деймін өртеген мұң шығар ?!

Өртеген мұң шығар – жанымның у-балы,
бөлісіп ішуге кім шыдар ?

Кім шыдар, ойладым мен өзің туралы,
кімді ойлап тұр екен, бұл сыған ?

Алматы вокзалы.

Жол – тарау, терісайырық.

Мұңға құл – бір қазақ, бір сыған.

...Дерт алған әсершіл жүректі қарс айырып,
беу, ғұмыр, бір күні тыншығар !

ФОРМУЛА

Бәрімізде қу тірлік:

іңірде – тек көлеңкемен достасу;

түнде – жылап ағатұғын жұлдыздармен қоштасу;

таңда – қайта тұрлауы жоқ тіршілікпен астасу,

саяқсыған жаныңды адамдардың арасына

ықтиярсыз ап қашу

Әттең, жалған – бір күндік:

күндер-ай піскен алмадай;

түндер-ай қара қарғадай;

бататұғын кештер-ай түк аңдамай;

мінезінен жаңылмайтын таңдар-ай !

Осы өмірге шыдап жүрсің сен қалай ?!
Осы өмірге шыдап жүрмін мен қалай ?!

САҒАН...

I.

Өзіңсіз бір түрлі
бояусыз мына өмір, ақылдым:
қып-қызыл мың күнді
сарғая-сарғ-ая батырдым;
қап-қара мың түнді
көкпеңбек сияға матырдым;
қоңыр мұң күлкімді
ұрлады.
Жазуға отырдым –
ақ қағаз жыртылды,
қу тартып боз таңды атырдым.
... Өзіңсіз бәрібір,
бояусыз мына өмір, ақылдым.

II.

Қарашығы көзімнің,
Сен ғой менің өзімнің
көз тамшымнан жаралғансың,
оралғансың солай маған екінші бір ғұмыр боп.
Бар қымбатым сен ғанасың,
сенен басқа түгім жоқ.

Өлеңіне алданған,
өрлігіне малданған
тағдырымның мойынына тұмарым боп байландың.
Менің мұңсыз күндеріме жол болған,
тұмарым сол
қаз үніңнің дірілінен айналдым.

Сен болғасын ғана өмірге ынтызар –
жүрегім.

Жүрегім –
дәрісің ғой мен үшін.
Сен болмасаң қалай өмір сүремін –
бәрісің ғой мен үшін !

ЖАҢБЫРЛЫ КҮЗ ЖЕТКЕН КЕЗДЕ

Жаңбырлы күз жеткен кезде
жолығыстық, тағдыр ма ?
Бұл не, мөлт-мөлт еткен кезде –
жас па, әлде, жаңбыр ма ?

Жаңбырлы күз жеткен кезде
Айырылыстық, тағдыр ма ?
Бұл не, мөлт-мөлт еткен кезде –
жас па, әлде, жаңбыр ма ?

Өректіген өтті кез де,
Жас құрғаған, жаңбыр да...
Бір нәрсе мөлт етті кезде,
бұл не тағы, тағдыр ма ?!

СІЗГЕ...

Қойылмаған сауалдар,
алынбаған жауаптар,
яғни,
ұялшақтық қып-қызыл,
самарқаулық тәкаппар
белгілі де белгісіздеу себеппен,
күнде, кейде кенеттен
құлазыған тағдырымызды астаң-кестең еткенде,
ауыр әрі аяулы бір мұң кештік.

...Музыкаға елігіп,
Менің осыны айтқым келген.

Тыңдамайсыз, тынасыз.
Көлеңкеңізге ашына сізді ырықсыз түсінем,

сіздікі де дұрыс шығар.
сезім ақыл емес қой,
махаббатта ақыл жоқ !
Ал, менің айтпақ болғандағым –
бәйшешектей армандарым,
бәлкім, менікінің бәрі сонда,
білместік ?

Расында ойласам ше,
оралмайтын іңкәрліктер қызыққа,
құштарлықтар ерлікке;
сүйілмеген еріндер мен биленбеген вальстер;
уәдесі мол кештер болсын,
жетпей қалған уақыт та,
жалпы,
“осы естеліктер – өткір пышақ тәрізді”
мыңға мәнсіз,
кімге ыстық ?

Бірақ бар ғой,
күзді ұзатқан тырналардың әнінен;
көктем иісі бұрқыраған бұлттардан;
әр қыз сыйлаған әдеміліктен,
әдемілік боп жеген үміттен;
тосу мен айырылысудан;
қашу мен сағыныштан;
тағы, тағы, тағысынан
жерініп жүріп, бәрібір,
жеті ішектің қоңыраулағанындай
тапсам дейсің үндестік !

...Музыкаға елігіп,
сіздің де осыны айтқыңыз келетіндей.

ТҮНГІ НОВЕЛЛА

Қытықтайды мазақтап,
самсаған шам жымыңы.
Шақырады ләззатқа
Алматының іңірі.

Таңды ұрып таңдарға,
үкі-жандар жүр саулап,
кафелерде, барларда
шөлмектерден күлкі аулап.

Біз де сондай екенбіз,
елеуреген екі ерке !
Әңгіме айттық екеуміз,
өлди айтты бөтелке.

Сіз айтасыз:

- Бәрі мас !
- Мастыққа жын ереді.
- Жалғыздық ше ?
- Ол, рас,
мұңға сүйрей береді.

Мен айтамын:

- Бір сәттік
ләззат құны – төсекте !

Сіз құптайсыз:

- Бұл шаттық –
әзәзіл, не десек те...

Қысықкөз шам сығырайып,
білтесінде түн еріп,
сіз қаласыз мұңайып,
мен қаламын түнеріп.

Толқиды әуен талайсыз,
тағдыры боп талайдың.
Терезеге қарайсыз,
терезеге қараймын.

Көз бен әлем – көктүнек,
тағы шарап алғыздық.
Жүрек төрін тепкілеп,
твист билейді жалғыздық.

Жақындайсыз абайсыз,
құшағыма ораймын.
Көкжиекке қарайсыз,
көкжиекке қараймын.

Бода-бодасы шығып,
Ай боздайды – сыңарсыз.
Біреуді жан ұшырып,
сіз де іздейтін шығарсыз.

Мен де өңімде, түсімде
іздеп жүрем – мәңгіге
жалғыз қалмау үшін де.
...Айтыңызшы әңгіме!

ЖАНАТ ӘСКЕРБЕКҚЫЗЫ

1966 жылы Шығыс Қазақстан облысы Тарбағатай ауданы Қарасу ауылында дүниеге келген. 1987 жылы Қазақ мемлекеттік университетін бітірген. “Ғарыш билер ғұмырымды”, “Қаракөз бұлақ”, “Қаңтардағы қызыл гүл”, т.б жыр жинақтарының авторы.

Халықаралық “Шабьт” фестивалінің Гран-При жүлдесін жеңіп алған.

* * *

Анау жұлдыз...
Мазақтады,
Тірлік қандай о жақтағы.
Тәнімді түн еркелетіп,
Ал, жанымды азаптады.

Анау ай да
Міз бақпады,
Жүрегімді сыздатқаны,
Сыртым – шілде,
Ішім – ақпан,
Сезіміме мұз қатқаны.

Анау аспан
Түнереді,
Өстіп-өстіп түн өледі,
Ғұмырымдай елес берер,
Толған айдың жүдегені.

Мынау таңға
Айтарым көп,
Сауалыма қайтарым жоқ,
Ғарыш жаққа қадам басам,
Біраз жүріп қайтамын деп.

* * *

Құдірет деген құс бар деп
Айтатын апам бір аңыз.
Құс болса көкке ұшқан деп,
Ұғынған едік мына біз.

Жаралған қанат сыңар боп,
“Құдырет-ау” деп тек зарлайды.
Құдайдан медет сұрар көп –
Күні-түн жағы талмайды.

Айтатын апам сабырмен
Азапқа батқан құс халін.
Азапқа бір күн табылды ем –
Қуанғам естіп ұшқанын.

“Бірігіп қос құс – қос қанат
Қалықтап көкке шығыпты.
...Жанарды бұл күн жас қамап
Жарым көңілім сыр ұқты.

Жүрекке түнер түн-індет,
Жанымды жатыр мұң іреп.
Күп-күлгін кеште күбірлеп,
“Құдірет – деймін – құдірет...”

* * *

Суылдаған сұр жебе –
Нысанада тұр дене.
Қақ жүректен қадалса
Қайғы емес пе кімге де.

Суылдаған сұр жебе –
Мерт болады құр дене.
Ажал деген немене
Аңдып жүрген бірдеме.

Ғұмыры оның мәңгілік,
Көкжиекті шаң қылып,
Шарқ ұрады неліктен
Түнді апарып таңға ұрып.

Кімнен алар ақысын,
Кім тергейді жат ісін.
Бір сұр мерген аңдуда
Әр адамның қапысын.

Қадамыңды санайды ол,
Ту сыртыңа абай бол
Аңдыған жау алады –
Қалай босаң солай бол

Тірлік қайда тұщынар,
Құр қиялдың күші – нар.
Жүрегімді сыздатқан
Сұр жебенің ұшы бар...

* * *

Алдамшы өмір, құрғыр ма ең,
Құрығыр дүние, бұлдыр ма ен?!
Нәлет айттым мың күнге
Көңілім қалып бір күннен.

Түн керексіп тәнімді,
Тұмшалады таңымды.
Тойымсыз сұм кекірер,
Сорып, сорып нәрімді.

Өмір – жалған, алдамшы,
Ер опасыз, жалғаншы.
Сең кешкендей сезімім,
Сеніміме алданшы!

Көзімді алдап көлгірлік,
Көсемсимін мен мұңлық.

Арсыздықты айтақтап,
Абыройды жер қылдық.

Дүние шіркін кезек-ті,
Алтын өзін жез етті.
Ішкен суым сор татып,
Тіліп кетті өзекті.

Күн көзінде тамшымын,
Тұз боп кеуіп қаңсыдым.
Көмейіме құйылсай
Ханым ішер бал-шырын.

Жасық болса жақсы да ез,
Тәнін бүркер тапшы бөз!
Тыржалаңаш өмірді
Тіміскілер нәпсі-көз.

Түннен қарар сөгіп Ай,
Жазғырады ол мені ұдай.
Өксіп-өксіп алдым да,
Күрсіндім кеп... Өмір-ай!

* * *

Қап-қара түнге қадалып,
Қап-қара көзге мұң тұнар.
Қапалы үміт жоғалып,
Қаралы көңіл бұлқынар.

Жабығып жатқан қырқаға
Жабырқай қарап тұр аспан.
Жағасын боран жырта ма,
Жұлқына ойнап, қыр асқан.

...Ақ кебін киген қыратқа
Бауырын төсеп қара түн,
Жеткізер жайып қыратқа
Қарақұс сынды қанатын.

Ағаштар басын тұр иіп,
Еңсесі түсіп, бүрісіп.
Кеудеге бір мұң құйылып,
Бір суыр жүрек, бір ысып.

Қаһарлы қаңтар қабарып,
Долданар бардай ақысы.
Қиықша ай туды жаңарып,
Өзіне жайлы жатысы...

* * *

Жошыны жұтқан Шыңғыстай
Өлтіріп алдым өлеңді.
Ақыретке дейін мұң құспай
Жүре алмаспын-ау мен енді.

Көз жасымменен тізген ем,
Мөлтілдетіп-ақ әр жолын.
Сәтімде бүгін іздеген
Қаңқасы ғана қалды оның.

Күйбең тірлікке құрбандық
Болып кетті ме шынымен...
Қалғанда үнсіз шың қалғып,
Үгіліп шығам түнімен.

Өлтіріп алдым өзімді –
Естіртер жанға жазам бар.
Бейшара сезім көз ілді,
Шабытым қайда азандар?!

Өкініш өртеп өзекті,
Шыңғыстай аласұрдым мен.
Дүние шіркін кезек-ті,
Түбі қайтеді, кім білген...

* * *

Тәнін бүркеген жапырақ еді,
Пәршалап кетті қараша.
Қараша неткен ақымақ еді,
Сұрайды қайың араша.

Лыпалық біреу тастамады да,
Қалғандай болып көз құны.
Мөлтілдеп шырын-жас тамады ма,
Аз емес еді өз мұңы.

Кеберсіп қалған шөл-таңдайыма
Қайыңның жасын татырдым.
Шипа боп тиер сөл қандайыңа,
Татырып алып, аһ ұрдым.

Жұп-жұмыр дене ұмсына жаурап,
Көргеннің есін алып тұр.
Қызбалау бұлт тұншығады аунап,
Есінен мүлде танып бір.

Желігін басып, мүлгиді қайың,
Бойсұнып үнсіз тағдырға.
Бұлт көзінен сырғиды уайым
Жуасып қайың алдында...

* * *

Тымық түнде күбірлейді не деп қыр,
Қытықтайды қойнындағы бөбек-гүл
Боз сәулесін пейілімен ақтара
Толған айды зәулім терек демеп тұр.

Балғын қайың сыбырлайды тәтті үнмен,
Сылдыр қағып, бұлақ сөйлер шат тілмен.
Түн құшағы – түпсіз, түпсіз тұңғиық,
Тұңғиыққа қиялыммен баттым мен.

Мұңлы аққудың талып жетті сұңқылы,
Қос жүректің жиілейді бүлкілі.
Жапырақтар бәйіт оқып сыбырлар
Бұл – ғажайып мың бір түннің бір түні.

Шаһ-теректің бойын алған дерт еді,
Сонда дағы ай-аруға елтеді.
Шырын лебіз аппақ нұрдай төгіліп,
Шаһризада ертегісін шертеді.

Жанды баурап әфсанасы не түрлі,
“Айтшы-айтшы”-лап жұлдызкөз түн өтінді.
“Үзілмесе екен үні” деп тілер,
Балғын қайың – Дүниязада секілді.

Ұйқысырап, күбірлейді не деп қыр,
Құшағында маужырайды бөбек-гүл
Басын шайқай тамсанады падиша
Бекзат сұлу ойға бастап ерек бір.

Бар қаһары сезіміне тұншығып,
Жан дертінен кеуде жара күрсініп,
Ұмсынып ед, бауырына басқалы
Бұлт етті ару, болар-болмас қымсынып.

Қалды терек, есін толық жия алмай,
Таң білінді, жанына нұр құярдай.
“Келер күнде қауышармыз” дегенді,
Ұқтырады ай, балдай сәтті қия алмай...

* * *

Бұлтқа қарай аяқ бастым,
Жалғыздық
Құтқармады бәрібір.
Шөлдегенде үмітімді жалбыз қып,
Аспан жаққа егіп кеттім сары гүл.

Ғарыш мені тылсымына сіңірді –
Көкшіл түс боп дарыдым.

Сары гүлім аспаннан да түңілді,
Желегіне артып алып тағы мұң.

Кеңістіктің кемтарлығы...
Не сұмдық?!
Енді қайдан жанға сая іздеймін?!
Пенделердің пенделігін кешірдік...
Не қылармын...
Тіршіліктен көңілі қалған күздеймін.

Бұлт көзінен мөлдір тамшы сырғыды,
Қалды менің не жаным?!
Бәрін-бәрін талақ қылып бір күні
Соңғы өлеңді жазамын.

Өксігімді ғарыш тыңдар...
түйсінер
Жер басуға келмейтінін халімнің.
Біреу бар ма болмысыма сүйсінер
Сардаланы кезіп жүрген сағыммын...

Күнге – қонақ,
Айға мұңдас болармын,
...Өрең жетсе сен де жерден алыста,
Аппақ нұрмен мойыныңды орармын,
Көзіңді ашшы ғарышқа...

* * *

Жауқазын шақ жалт етті,
Қызғалдақ күн қылт етті.
Мұнарланған көгімді
Күңгірлетіп бұлт өтті.

Жанарымда түн қалды,
Жүрегімде мұң қалды,
Несіне Аллаһ сыйлаған
Жалған да жалған мұңдарды.

Мың жұмбағы шешілмей,
Өкінішті өшірмей.

Өте шықты бір күндер,
Қыз Жібектің көшіндей.

Тәтті елеске тұнып қыр,
Көз ұшында күліп тұр.
Сұрғылт күнін сүлік қып,
Сұрқай тірлік сұлқ тұр.

Жанымды мұң жайлап ап,
Санамды ауыр ой қамап.
Күрсінемін.. бір күнде,
Жүріппін-ау ай қарап.

Өзім – жалғыз.. жаралы,
Жүрек шерлі, қаралы.
У жайлаған кеудемді
Өксік өртеп барады
...Елік шағым қалады.

